

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638151648/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

at Nogen gik bagefter hende, troede, det var Christian, og gik rask videre; Sparre naæde hende først ved Indgangen til Lysthuset. Haven var tæt bevoxet og Skumringen der derfor dobbelt stærk, men da han stod ved Siden af hende, gjenkjendte hun ham dog strax.

»Er det Dem?« udraabte hun halvt forskrækket, idet hun standsede.

»Blev De bange for mig?«

»Nei. De maa ikke troe, at jeg er saa barnagtig, som Moder vilde gjøre mig til. Vil De ikke gaae tilbage til de Andre. De maa ikke uejtlige Dem for min Skyld.«

»Jeg vender aldrig om paa Halvvejen,« sagde Knud Sparre spøgende. »end sige, naar jeg staaer saa nær ved Maalet.«

Man hørte, hvorledes Laagen i den anden Ende af Haven faldt i efter de Andre.

»Vil De tage Sytøjet, det ligger derinde paa Bænken,« sagde Margrethe hurtigt.

Han gik derind, og hun ilede bort i største Hast. Da han kom tilbage, saae han til sin Forundring, at hun var borte, og skimtede hendes lyse Kjole langt oppe i den mørke Gang. Rask ilede han efter hende. Hendes hurtige Gang blev til tiilsomt Løb, men han naæde hende dog, inden hun var kommet mere end Halvvejen til Huset, nu vilde Margrethe have givet Alt til, at hun ikke havde forsøgt at løbe fra ham.

»Hvorfor flygtede De for mig?« spurgte han alvorligt.

Margrethe vilde svare, men den længe tilbagetrængte Graad brød i det Samme saa voldsomt frem, at hendes hele Legeme rystede derved. Knud Sparre blev aldeles forbauset. Han havde vel en Følelse af, at han havde hævnnet sig i Løbet af Eftermiddagen for den Maade, hvorpaa hun havde tilbageviist hans Forsøg paa Tilmærmelse og af, at han havde stillet sig i et særegent Forhold til den unge Pige; men dette voldsomme Udbrud overraskede ham dog i høj Grad. Hendes Bevægelse var saa stærk, at det ikke var muligt for ham at lade, som om han ikke bemærkede den.

»Er De ikke rask, Frøken?« spurgte han saa roligt og